

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/593/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713201678
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3713201678.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcovi: E. R., nar. XX.XX.XXXX, t.č. trvalý pobyt mesto H., o zaplatenie 1.660,87 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 12. februára 2014, č.k. 8C/4/2014-72, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania potvrdzuje.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom vyhovel v celom rozsahu návrhu a odporcu zaviazal k zaplateniu istiny 1.660,87 eur spolu s príslušným úrokom z omeškania. Splnenie uloženej povinnosti povolil v splátkach po 15 eur mesačne. O náhrade trov konania rozhodol tak, že navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Vo výroku o veci samej zaviazal okresný súd odporcu k plneniu titulom dlhu z úveru podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorý odporcovi poskytol právny predchodca navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.). Priznané plnenie povolil okresný súd plniť v splátkach, pretože na strane odporcu prihliadol na zárobkové a majetkové pomery. Odporca je bezdomovec bez pravidelného príjmu a privyrába si iba v rámci aktivačných prác. S plnením dlhu v splátkach súhlasil aj navrhovateľ.

O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. a v celom rozsahu úspešnému navrhovateľovi, ktorý by mal inak právo na plnú náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. náhradu trov konania nepriznal, pretože zistil dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré súd výnimočne nemusí náhradu trov celkom alebo sčasti priznať. Za dôvody hodné osobitného zreteľa považoval okresný súd majetkové a zárobkové pomery odporcu. Ten má vážne existenčné problémy, nemá ani len stále obydlie a je nezamestnaný. Navyiac sa v konaní správal zodpovedne, dlh uznal, a preto nemuseli byť vykonané iné úkony právnej služby ako tie, ktoré boli vykonané ku dňu podania návrhu.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, a to do časti výroku o trovách konania. Ten žiadal zmeniť tak, že odporcovi bude uložené zaplatiť aspoň náhradu trov konania spočívajúcu v súdnom poplatku zaplatenom navrhovateľom vo výške 99,50 eur. Uviedol, že si je vedomý sociálnej a majetkovej situácie odporcu, a preto súhlasil s aplikáciou ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. na rozhodnutie o trovách konania, avšak nie v celom rozsahu trov konania, ktoré navrhovateľovi vznikli. Navrhovateľ súhlasil s nepriznaním náhrady trov právneho zastúpenia, no žiadal, aby súd zaviazal odporcu k zaplateniu náhrady súdneho poplatku, pretože tento musel navrhovateľ vynaložiť aby sa domohol svojho práva, keďže odporca na výzvy na dobrovoľné splnenie dlhu žiadnym spôsobom nereagoval. Navrhovateľ tak bol nútený uplatniť právo na súde, a teda aj zaplatiť súdny poplatok.

Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu dôvodov odvolania a zistil, že je potrebné rozhodnutie okresného súdu potvrdiť, pretože je vo výroku vecne správne (ust. § 219 ods. 1 O.s.p.). Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 1 a ods. 2 O.s.p., podľa ktorých možno v tejto veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

Ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. umožňuje súdu vo výnimočných prípadoch eliminovať tvrdošť rozhodnutia, ktoré by inak v súdnej veci prichádzalo do úvahy podľa iných ustanovení O.s.p. o náhrade trov konania, a to tým, že účastníkovi, ktorému by inak náhrada trov konania patrila, túto súd celkom, alebo sčasti neprizná. Samotné ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. nerozlišuje, z čoho pozostávajú trovy účastníka, ktoré by inak mali byť priznané. Umožňuje nepriznať trovy konania všeobecne, teda tak súdny poplatok, ako aj trovy právneho zastúpenia a všetky ostatné trovy prichádzajúce do úvahy podľa § 137 O.s.p. Potrebu rozlišovať pôvod trov účastníka pri aplikácii ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. nemožno dovodiť ani jeho výkladom. Na strane účastníka, ktorému by inak náhrada trov konania patrila, je dôsledkom nepriznania náhrady trov podľa § 150 ods. 1 O.s.p. dovolený zásah do jeho majetkovej sféry. Náklady, ktoré vynaložil na trovy konania, musí totiž znášať sám, aj keď by ich inak bez použitia ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. mohol dostať nahradené. Niet pritom dôvodu rozlišovať, čo tieto náklady tvorí. Pokiaľ účastník žiada náhradu trov právneho zastúpenia (ako tomu bolo aj v tomto prípade), je potrebné predpokladať, že sám má povinnosť ich uhradiť. Inak by sa o trovy právneho zastúpenia na jeho strane jednať nemohlo. Nenahradenie súdneho poplatku ako aj nenahradenie trov právneho zastúpenia, prípadne i ďalších trov konania na základe použitia ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p., má tak vždy totožný (nepriaznivý) dopad na majetkovú sféru účastníka, ktorému by inak náhrada trov konania patrila, a preto niet dôvodu z pohľadu tohto účastníka rozlišovať, pôvod nepriznaných trov konania. Aj v prípade čiastočného nepriznania náhrady trov konania podľa ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. prichádza do úvahy skôr nepriznanie istého rozsahu všetkých trov konania ako ich selekcia podľa druhu.

Vzhľadom na uvedené nie je daný dôvod na navrhovateľom požadovanú zmenu napadnutého rozhodnutia a pri pomeroch odporcu bolo namieste nepriznanie náhrady trov konania v celom rozsahu. Napadnuté rozhodnutie okresného súdu bolo preto vo výroku vecne správne a z tohto dôvodu krajským súdom potvrdené.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.